

El tribunal que jutjarà Mas, Ortega i Rigau, ja està decidit

written by Redacció Unilateral | 11 de gener de 2017

Ahir es va saber el tercer membre del tribunal que jutjarà Artur Mas, Joana Ortega i Irene Rigau per l'organització del 9N, a partir del proper dia 6 de febrer. L'escàs marge de temps entre aquesta decisió i la celebració del judici, però, no és l'únic element que crida l'atenció en aquest cas. Un altre, és la trajectòria de cadascun dels tres Magistrats, dos dels quals, nascuts fora de Catalunya -la del tercer no se n'ha trobat la localitat. Fent-ne un cop d'ull, es constata clarament que el tribunal se'l pot qualificar, en principi, d'aparentment dur, fet que assenyalaria que la possibilitat d'una condemna serien més gran que la de l'absolució. Vegem-les sintèticament.

Relacions difícils

El President del Tribunal serà ni més ni menys que el propi President del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC), **Jesús María Barrientos Pacho**, és a dir, la màxima autoritat judicial a Catalunya. Nascut a Lleó, ha desenvolupat quasi tota la seva carrera judicial a Catalunya. Membre de la Asociación de Jueces y Magistrados Francisco de Vitoria (FV), la segona més important, i que va sorgir com una escissió de la primera i clarament conservadora Asociación Profesional de la Magistratura (APM). Barrientos va ingressar en la carrera judicial el 1985 i va ascendir a Magistrat el 1988. Ara fa tot just un any, va ser escollit President del TSJC, derrotant el progressista Miguel Ángel Gimeno, que es presentava a la reelecció. Segons algunes fonts, en la seva victòria va tenir un paper rellevant el suport que va rebre del totpoderós President del Consell General del Poder

Judicial (CGPJ) i del Tribunal Suprem, Carlos Lesmes, que considerava que Gimeno era massa condescendent amb els imputats pel 9N. De fet, Barrientos, ha declarat que serà un “defensor a ultrança” de les decisions dels jutges a Catalunya, per evitar que aquests es vegin pertorbats en la seva presa de decisions. Les seves primeres declaracions, un cop escollit, van ser, precisament, que veia unes “relacions difícils” amb la Generalitat. En els mesos que porta al capdavant del TSJC, certament, ja s’ha produït alguna topada, com quan va culpar-la de la manca de jutjats a determinades zones de Catalunya. Barrientos va formar part del tribunal que va condemnar, amb el seu vot a favor, l’ex-batlle de Lloret i ex-diputat de CiU, Xavier Crespo, a nou anys i mig d’inhabilitació per suborn i prevaricació. Una condemna, que va ser rebaixada a dos anys i mig, i l’absolució del càrrec de prevaricació, pel Tribunal Suprem espanyol.

Al TSJC gràcies a ERC

Per la seva banda, **Carlos Ramos Rubio**, podem dir que és un clàssic del paisatge judicial a Catalunya. Curiosament, també nascut a Lleó, el 1956, es va llicenciar en Dret a la Universitat de Barcelona, el 1978, i va optar per la professió de fiscal, el 1984, la qual exercí durant vint anys, ocupants càrrecs claus en la fiscalia anticorrupció. Algunes fonts el consideren un dels principals col.laboradors de **Carlos Jiménez Villarejo**, la figura més destacada en aquest àmbit. Va participar des de la Fiscalia en molts dels casos estrella d’aquells anys: Planasdemunt, De la Rosa, Pascual Estivill, Pallerols... El 2004, va ser escollit membre de la Sala Civil i Penal del TSJC, com a jurista de reconegut prestigi, pel Parlament de Catalunya, amb el suport de les formacions que llavors constituïen el tripartit governant (PSC, ERC i ICV). I és que ideològicament, és considerat un progressista, probablement en la línia del seu referent abans esmentat.

Paradoxalment, Carlos Ramos darrerament va tornar a sortir als

titulars dels diaris com a membre del Tribunal que va decidir suspendre per un període de cinc anys l'ingrés a la presó del l'ex-secretari d'organització del PSC **Daniel Fernández** i de l'ex-batlle de Sabadell **Manel Bustos** i el seu germà i regidor **Francesc Bustos**, ambdós també socialistes, condemnats a un any i quatre mesos de presó per tràfic d'influències. La sentència, que va causar una fonda indignació a la ciutat, també oferia altres avantatges als condemnats.

A darrera hora

El darrer membre del tribunal és **Eduardo Rodríguez Laplaza**, que és el que ha estat seleccionat a darrera hora, perquè cap altre de la resta Magistrats de la Sala Civil i Penal del TSJC, podia formar-ne part, bé perquè ja havien intervingut d'alguna manera en les fases inicials del procediment, o bé per altres motius. De fet, ell pertany a la Sala del contenciós del TSJC. En aquest sentit, dos són els elements que criden l'atenció.

El primer és el seu ascens vertiginós en la carrera judicial. Va ingressar-hi el 2009. Després d'ocupar plaça a Vic (2009-2011) i a Manresa (2011-2013), va passar a Barcelona, on el 2014, ja va ascendir a Magistrat a la Sala contenciosa del TSJC.

El segon, encara més sorprenent, si més no aparentment, és que la seva tria, segons algunes fonts, es deu al fet que era l'únic que no tenia programat cap judici entre el 6 i el 10 de febrer. Tot plegat, fa una mica sensació de frivolitat i improvització.